

De daarbij behorende wijdmondsflesch, voor $\frac{1}{3}$ met zuiveren alcohol gevuld, moet hermetisch onder aan de trechtervormige opening sluiten; het toestel moet ruim half gevuld worden met zeefsel, het deksel met een flanellen lap goed aangedrukt en vooral moet elken dag, na een tik op het deksel, opdat de daaronder zittende insecten neervallen, deze een oogenblik opgelicht worden, om den gevormden alcohol damp te verwijderen en een nieuwen, drogen flanellen lap aan te brengen; wat met een mes omroeren is aan te bevelen. Aldus kan het toestel dagen achtereen werken, waarbij, na vernieuwing van een aanhangend glas met alcohol, telkens nog insecten uitloopen en uitvliegen; zelfs zijn popjes in de massa in dien tijd nog uitgekomen. Na een 8-tal dagen kan men het toestel uit elkaar nemen en het residu op den bodem nog op wit papier nader uitzoeken. De insecten in den alcohol kunnen door een trechter met filtreerpapier verzameld worden.

Fleschjes met suikerbier (stout met veel suiker, surrogaat van uitvloeiende boomsappen), opgehangen in de holten van boomen, of tusschen dicht klimop, tusschen boomwortels ingegraven of aan houten schuttingen, onder rieten daken, bevestigd en dan na 14 dagen of 3 weken, goed gekurkt, naar huis medegenomen en met filtreerpapier behandeld, bieden nog wel eens verrassingen aan.

Den Haag

ED. EVERTS.

Habrobracon brevicornis Wesm. faunae n. sp.

Tegen een raampje eener schuur onder Beek, gemeente Prinsenhage, ontdekte ik einde Julij van dit jaar een vrouwelijk exemplaar van bovenvermelde sluipwespensoort, naar welke ik al jaren gezocht heb, in de veronderstelling, dat zij, in Engeland, België en Duitschland inheemsch zijnde, ook in Nederland zoude voorkomen.

Van dezen vertegenwoordiger der *Bracon*-groep, een slechts enkele m.m. lang diertje, is het wijfje dadelijk te herkennen aan hare korte sprieten (vandaar de naam *brevicornis*) en beide seksen aan den vorm der tweede cubitaalcel der voorvleugels, welke aanmerkelijk kleiner is dan de derde, doordat haar bovenader korter is dan de

eerste cubitaaldwarsader. Laatstgenoemd kenmerk heeft deze soort alleen nog gemeen met *Bracon stabilis* NEES, van welke zij zich echter onderscheidt door de fijne sculptuur van de bovenzijde van het achterlijf. MARSHALL plaatst haar evenwel bij de groep: „Dos de l' abdomen entièrement lisse”¹⁾).

Wat kleur en teekeningen betreft, zoo geloof ik niet, dat er een tweede sluipwespensoort bestaat, welke in dit opzicht zoo sterk varieert. De grondkleur varieert van zwart tot geel. Het door mij gevangen exemplaar is zwart met uitzondering van den kop en de pooten, welke voor een deel geelachtig rood zijn.

WHITING, een Amerikaansch onderzoeker, die *Habrobracon brevicornis* in alle fasen van ontwikkeling heeft bestudeerd, zegt, dat hare larve zoowel kop- als pootloos is.

Ook van oeconomisch standpunt bezien is de vondst van belang, want dit sluipwespje is een moorddadige vijand van het meelmotje, *Ephestia kühniella* ZELLER, welk motje, vooral in molens en pakhuizen, zeer groote schade kan teweeg brengen.

In de 7e aflevering van het Tijdschrift over Plantenziekten, jaargang 1921, deelde ik eenige bijzonderheden mede aangaande dezen parasiet. De reeds genoemde Engelsche onderzoeker MARSHALL vermeldt een geval in Engeland, waar, na beeindiging eener meelmottenplaag, *Habrobracon brevicornis* bij myriaden tusschen de overblijfselen werd aangetroffen. Het diertje vermeerdert zich buitengewoon snel (bij groote warmte kan het geheele ontwikkelingsproces zich in minder dan 10 dagen afspelen) en plant zich zoowel parthenogenetisch als gamogenetisch voort.

Als woondieren worden in de literatuur nog genoemd eenige in de vrije natuur levende motlarven; voorts werd het gekweekt uit de gallen van *Andricus terminalis* F.

In Noord-Amerika genomen proeven hebben aangetoond, dat het wespje heel gemakkelijk is op te kweken en men slechts in het bezit behoeft te zijn van eenig fokmateriaal

(1) In de ichneumonologische tabellen vindt men, buiten de vele slordige fouten, ook vaak onnauwkeurigheden als de hierbovengenoemde, waarvan de auteur zich waarschijnlijk bewust geweest is, want later, bij de beschrijving der soort, wordt op de sculptuur van het achterlijf gewezen. Ontuoeidigend kunnen zulke onjuistheden in de tabellen op beginnelingen werken.

en van het vereischte voedsel, om het in massa ter beschikking te krijgen. Door kunstmatige verhooging of verlaging van temperatuur heeft de kweeker het in de hand, de vermeerdering van het sluipwespje te bespoedigen of tegen te houden, zoodat, al naar de behoefte zich zal doen gevoelen, de teelt kan worden uitgebreid of beperkt.

Beek (Prinsenhage), C. A. L. SMITS VAN BURGST.
Augustus 1922.

Acarologische Aanteekeningen LXVIII.

Acari van Sumatra. Van Dr. E. WALCH, plantage-geneesheer a. h. Hospitaal der Senembah Maatschappij, Deli, ontving ik, door bemiddeling van zijn repatrieerenden collega, Dr. E. P. SNIJDERS, de volgende *Acari* ter determinering, in verband met het bij ontginnen van oerbosch veel voorkomen van den pseudotyphus van SCHÜFFNER. Alle exemplaren waren opzettelijk, doch geheel noodeloos, door het dekglas plat geperst. Alle zijn gevonden in vermolmd hout, in het oerbosch, Tandjong Morawa, Deli.

1. *Microtrombidium jaanicum* BERLESE 1910. Idiosoma 1450 mikron lang. De grondkleur van het lichaam is niet aan te geven, want dit is zoo goed als kleurloos; die der pooten en van het gnathosoma is geel. De karmijnroode kleurstof zit in de haren. De kleur der onderzijde is aan flanken en achterrand donkerkarmijnrood; hoe meer van dezen rand naar binnen, en hoe meer van achteren naar voren, des te lichter is het rood, des te meer rose; dat komt ook door den aard der beharing, die fijner is, naarmate de kleur lichter is, en omgekeerd. Bovenzijde $\frac{1}{4}$ voorste deel met fijnere haren, dus ook lichter getint. Alle haren zijn kort en daarbij zelf weer fijn behaard. De dubbeloogen zijn zeer kort gesteeld. Aan de binnenzijde van palpfemur bevinden zich 2 onbehaarde, lange tastborstels. De pooten zijn dorsaal spaarzaam behaard; tusschen deze haren bevinden zich uiterst kleine kleurlooze haartjes, die de onderzijde der pooten missen.

2. *Enemothrombinum walchi* **nov. sp.** Nympha; het exemplaar bevat slechts 2 paar genitaalzuignappen. Idiosoma